

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010180
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521010180.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného I. D., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 2T/15/2021-74 z 25. júna 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2021, pomerom hlasov 3:0, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

I. D., nar. XX.XX.XXXX v H., bytom H.

u k l a d á

podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 2T/15/2021-74 z 25.06.2021 bol obžalovaný I. D. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

najneskôr do 23.00 h dňa 16.07.2020 v Bratislave - Čunove na Shengenskej ulici, kedy bol ako cyklista kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ - Rusovce s volacím znakom Elán 406, v zložení ppráp. U. Y. a ppráp. Bc. N. B., z dôvodu podozrenia z jazdy pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných či psychotropných látok a nakoľko obvinený nevedel hodnoverne preukázať pôvod horského bicykla, ktorý viedol, mu bol tento podľa § 21 odsek 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov zaistený a obvinený bol vyzvaný na podanie vysvetlenia k jeho pôvodu podľa § 17 odsek 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, pričom pred odchodom na OO PZ Rusovce bol hliadkou dotazovaný, či má pri sebe nejaké omamné alebo psychotropné látky, na čo po zákonom poučení podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal 1 ks červeno -

zelenej tablety so slovami, že ide o extázu, ktorou disponoval bez príslušného oprávnenia, následne v budove OO PZ Rusovce po opätovnom dotazovaní a poučení podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku vydal zo svojej peňaženky 3 ks priehľadných plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom hnedej kryštalickej látky, ktorými disponoval bez príslušného oprávnenia, o ktorej látke uviedol, že sa jedná o pervitin, pričom k pôvodu oboch látok sa vyjadril, že ich zakúpil ako konzument drog dňa 16.07.2020 v doobedňajších hodinách v priestoroch futbalového ihriska v obci Rajka v Maďarsku od osoby, ktorú pozná len pod prezývkou Q. za sumu 60,00 €, následným znaleckým skúmaním K.EÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/7724 bolo zistené, že vydaný 1 ks červeno zelenej tablety o hmotnosti 485 mg, obsahoval látku 3,4 - metyléndioxymetamfetamín (MDMA), s priemernou koncentráciou 36,4 % hmotnostných MDMA, obsahujúcu 176 mg absolútneho MDMA čo zodpovedá 1 jednotlivej dávke drogy spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť psychiku človeka a 3 ks priehľadných plastových vreciek s tlakovým uzáverom obsahovali celkovo 814 mg hnedej kryštalickej látky, s priemernou koncentráciou 75,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 615 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 15 jednotlivým dávkam drogy spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť psychiku človeka, pričom chemická látka MDMA je podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok a chemická látka metamfetamín je podľa uvedeného zákona zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

Za to mu bol postupom podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie, ktoré písomne zdôvodnil v jeho mene obhajca, toto bolo súdu doručené dňa 07.06.2021 (čl. 77a) a v tomto prioritne poukázal na fakt, že uložený trest je neprimerane prísny a v tomto smere sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tiež konštatoval porušenie ustanovení trestného zákona, k čomu dôvodil nasledovne: „Mám za to, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Takouto okolnosťou je fakt, že pred spáchaním tohto trestného činu v zmysle § 172 ods. 1 Trestného zákona, som bol odsúdený za zločin krádeže spáchaný závažnejším spôsobom konania, t.j. vlámaním v zmysle § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a bol mi uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, ktorej momentálne vykonávam v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce. Vzhľadom na predmetnú kontroverznú kvalifikáciu trestného činu a vo svetle novely trestného činu krádeže z roku 2019 musím upozorniť na skutočnosť, že v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava V o výmere trestu obžalovaného mal súd prihliadať na takú významnú okolnosť, akou je to, že súčinnosťou od 01.08.2019 sa trestný čin krádeže vlámaním nepovažuje za zločin, ale prečin. Teda, nakoľko som bol odsúdený za trestný čin krádeže spáchaný závažnejším spôsobom konania, t.j. vlámaním, ktorý v čase rozhodovania o treste už nebol kvalifikovaný ako zločin, nemôže mi byť ani zvýšená spodná hranica o jednu polovicu. Z uvedeného dôvodu boli porušené ustanovenia Trestného zákona, nakoľko takáto skutočnosť sa nemôže posudzovať podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona s odvolaním sa na spáchanie opätovného trestného činu, ktorým je zločin, pretože v súčasnosti sa trestný čin krádeže vlámaním považuje za prečin a pri rozhodovaní o uložení trestu súd nesprávne právne posúdil konanie obžalovaného ako recidívu zločinu, avšak takáto aplikácia je nezákonná a pri výmere trestu ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona nemôže byť aplikované. Treba pripomenúť zásadu, že s prípadne zmeny právnej kvalifikácie je potrebné použiť pri ukladaní trestu tú právnu kvalifikáciu, ktorá je pre páchatela priaznivejšia. Taktiež je nezákonné, ak prvostupňový súd súčasne svoju recidívu využije na zvýšenie spodnej hranice a súčasne ju použije ako priťažujúcu okolnosť. Mám za to, že ju buď použije na zákonný predpoklad zvýšenia spodnej hranice (a teda ju formálne skonzumuje) alebo ju použije ako priťažujúcu okolnosť.“

V nadväznosti na uvedené k primeranosti trestu argumentoval nasledovne: „Zároveň poukazujem na skutočnosť, že výmera trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov je príliš vysoká a považujem ju za neprimeranú aj vzhľadom na malé množstvo drog (spolu necelých 1,3 gramu drog), ktoré som u seba prechovával. Upozorňujem, že súd posudzoval spáchanie predmetného trestného činu ako ďalší

trest a tým vlastne pričítal výmeru ďalšieho trestu odňatia slobody vo výške 6 rokov a 6 mesiacov k trestu, ktorý toho času vykonávam v UVTOS Želiezovce v trvaní 3 roky. Spolu mám teda vykonať trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov. Preto vzhľadom na okolnosti spáchania trestného činu a na okolnosti prípadu žiadam, aby súd pri posudzovaní dôvodov odvolania zobral do úvahy aj možnosť uplatnenia mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona. Mám za to, že vzhľadom na spočítanie trestov (ďalší trest - spolu v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov), nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona pri výmere trestu odňatia slobody, malé množstvo zadržanej drogy, spoluprácu obžalovaného s OČTK, priznanie sa k trestnému činu a oľutovanie spáchania trestného činu či môj súhlas s ambulantnou liečbou tak ako to navrhovala MUDr. Mészárosová vo svojom znaleckom posudku, je výmera trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov neprímerane prísna a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Preto mám za to, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil, že nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu a uložil mi trest neprímerane prísny. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T/ 15/2021 zo dňa 25.05.2021 a vo veci sám rozhodol.“

Preskúmaná trestná vec bola tunajšiemu súdu predložená predkladacou správou dňa 20.08.2021.

Podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona (1) Kto neoprávnene

c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje,

potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 36 písm. l/ a písm. n/ Trestného zákona platí:

Polahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel

l/ priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,

n/ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, alebo ...

Podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona platí

Priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel

m/ bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať,

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona: Pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Z ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona vyplýva:

(2) Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku

1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprímeraný, alebo

(2) Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

(3) Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného pridriavajúc sa písomne zdôvodneného odvolania poukazujúc na skutočnosti, ktoré odvolaním vytýkali, požiadal aby súd zohľadnil aj prístup obžalovaného, ktorý urobil vyhlásenie o vine, snažil sa aby konanie bolo ukončené, zotrúvajú na názore, že uložený trest je podľa neho nezákonný, navrhol aby bol uložený trest miernejší.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný predniesol: „Ja žiadam aby mi bol trest zrušený, považujem ho za neprimerane vysoký a ľutujem toho čo sa stalo.“

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len zo strany obžalovaného a to výlučne voči výroku o treste v prospech obžalovaného, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku len vo vzťahu k tomuto výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolačný súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Okresná prokuratúra Bratislava V podala pod č. k. 2Pv 256/20/1105-26, dňa 15.04.2021, obžalobu na obžalovaného I. D. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Vo vzťahu k žalovanému skutku obžalovaný I. D. na hlavnom pojednávaní, po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku a po poučení podľa § 257 ods. 5 až ods. 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine resp. nepoprie spáchanie skutku, bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, obžalovaný urobil vyhlásenie o vine (§ 257 Trestného poriadku), kedy predniesol: „sa cítim byť vinný“ a na všetky otázky položené mu v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku odpovedal „áno“, prvostupňový súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že vo vzťahu k priznaným skutkovým okolnostiam dokazovanie nebude vykonané a rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste.

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovaného I. D. vinným a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovaného a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona a takto uznal obžalovaného I. D. vinným.

S poukazom na vyššie uvádzané potom zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a oboznámil obsah predloženého spisového materiálu a posudky na obžalovaného.

Prioritne krajský súd konštatuje, že úvahy obžalovaného predstreté cestou obhajcu týkajúce sa faktu, že uložený trest je neprimerane prísny najmä z dôvodu použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, nakoľko opätovnosť spáchania zločinu sa vzťahovala k odsúdeniu pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona v znení zákona účinnom do 31.07.2019, je možné podľa názoru konajúceho senátu, považovať za správne.

Ohľadne obžalovaného I. D. súd prvého stupňa zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, tj. priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ trestného zákona (tak ako bolo vyhlásené na hlavnom pojednávaní a nesprávne uvedené v

písomnom vyhotovení rozsudku), tj. napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, tj. bol už za trestný čin odsúdený.

Následne prvostupňový súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu..., a dospel k záveru, že obžalovaný I. D. bol pred spáchaním prejednávaneho skutku odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/203/2016, právoplatným dňa 24.11.2017 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, tj. bol odsúdený za zločin krádeže spáchaný závažnejším spôsobom konania, tj. vlámaním.

V rámci odvolacích námietok obhajca v mene obžalovaného upozornil, že vyššie uvedená kvalifikácia trestného činu sa vývojom súdnej praxe ukázala ako kontroverzná a to do takej miery, že bolo pristúpené k novelizácii a to aj a najmä ustanovenia § 212 Trestného zákona a jeho nová zákonná úprava nadobudla účinnosť dňa 01.08.2019 a po prijatí novely pôvodný zločin (vlámaním - ods. 4 písm. b/ § 212 Trestného zákona) sa posudzuje ako prečin.

Podľa názoru odvolacieho súdu v čase rozhodovania v prejednávanej veci nič nebránilo okresnému súdu v kontexte s vyššie uvedeným vyhodnotiť kvalifikáciu trestného činu krádeže podľa aktuálne platného znenia citovaného ustanovenia a potom zväžiť uloženie trestu za použitia aplikácie § 38 ods. 5 Trestného zákona.

Potom správne obhajca poukazuje na zmenu znenia § 212 Trestného zákona novelou, ku ktorej došlo zákonom č. 214/2019 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.08.2019.

Totíž podľa dôvodovej správy „V praxi orgánov činných v trestnom konaní boli v minulosti identifikované nejasnosti s právnou kvalifikáciou krádeže vlámaním, pri ktorej je spôsobená škoda malá. Takýto skutok bolo možné v závislosti od výkladu kvalifikovať ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) alebo zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) za použitia § 138 písm. e), ktorým je definovaný osobitný kvalifikačný pojem - závažnejší spôsob konania, v danom prípade vlámaním. Obidve kvalifikácie sa líšia predovšetkým v trestnej sadzbe, ktorá je pri druhej alternatíve podstatne prísnejšia (zločin) ako pri prvej (prečin). Líšia sa však aj vecnou príslušnosťou a režimom prípravného konania (vyšetrovanie verzus skrátené vyšetrovanie). Výkladové stanoviská, ku ktorým sa už podujali rôzne authority, boli protichodné. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod č. 116 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov 6/2012, by sa malo konanie páchatela, ktorým si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, pričom čin spácha vlámaním a spôsobí ním škodu malú, kvalifikovať ako zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b). Podľa predkladateľa nezodpovedá táto prax požiadavke primeranosti trestu z hľadiska jeho výmery, čo je dôvodom predmetné ustanovenie novelizovať navrhovaným spôsobom. Zámerom legislatívnej zmeny, ktorá spočíva v zlúčení odsekov 1 a 2 je zároveň odstránenie pochybnosti pri určovaní druhu trestu a jeho výmery s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 1, podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Podľa takto nastavenej úpravy nebude možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda, podľa § 212 ods. 3 písm. b), a teda ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s § 138 písm. e), pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba.“

V čase rozhodovania a právneho posúdenia konania podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona platilo stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR prijaté dňa 12.12.2011, sp. zn. Tpj 78/2011, podľa ktorého ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona pri použití § 138 písm. e/ Trestného zákona, ktorý názor bol odbornou praxou podrobený kritike, ale z pohľadu § 22 zákona č. 757/2004 Z.z. bolo stanovisko pre súdy zaväzujúce.

Uvedené stanovisko Najvyššieho súdu SR podľa kritikov bolo zjavne nelogickým ustanovením, bolo v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona, ale najmä bolo problematickým z pohľadu primeranosti trestu.

Krajský súd odvolávajú sa aj na dôvodovú správu k zmene ustanovenia § 212 Trestného zákona zákonom č. 214/2019 Z.z., k danému dodáva, že ak z pohľadu znenia prechodného ustanovenia § 437 ods. 1 Trestného zákona (zák. č. 300/2005 Z.z.) viažuceho sa na posúdenie či trestný čin podľa Trestného zákona účinného do 31.12.2005 vykazuje znaky prečinu, zločinu, alebo obzvlášť závažného zločinu, bolo možné prihliadnuť na § 10 a § 11 Trestného zákona účinného od 01.1.2006, je možné takýto postup, per analogiam, zvoliť aj s ohľadom na posúdenie trestného činu podľa § 212 ods., 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, tj. vyhodnotiť jeho zákonnú zmenu v kontexte s posúdením opätovnosti spáchania zločinu (podľa § 38 ods. 5 trestného zákona) a pristúpiť k výkladu v prospech obžalovaného I. D..

Teda novelou účinnou od 01.08.2019 zákonodarca novou úpravou trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona reagoval tak, že od 01.08.2019 má tento trestný čin iba jednu základnú skutkovú podstatu (§ 212 ods. 1 Trestného zákona), pričom spáchanie trestného činu krádeže vlámaním bude vždy napĺňať túto základnú skutkovú podstatu (§ 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona) a nie skutkovú podstatu kvalifikovanú (§ 212 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona).

Je zrejmé, že zmena § 212 zákonom č. 214/2019 Z.z. nastala až po právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 46T/203/2016 (právoplatnosť dňa 24.11.2017) a podľa odvolacieho súdu túto zmenu je možné vziať do úvahy a prijať v naznačenom smere výklad v prospech obžalovaného tak ako to akcentoval obhajca v odvolacej námietke.

Vo vzťahu k vyššie rozvedenému potom použitie ustanovenia § 38 ods.5 Trestného zákona (opätovnosť spáchania zločinu, keď predchádzajúce odsúdenie za zločin - § 212 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, novelizáciou stratilo platnosť) sa javí ako prejav neprimeraného inštitucionalizovaného násillia voči jednotlivcovi zo stany spoločnosti. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest, ktorý je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu.

Na podklade rozvedeného potom krajský súd je presvedčený, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa za použitia § 38 ods. 5 Trestného zákona odkazujúc na trestný čin, ku ktorému sa opätovnosť spáchania zločinu vzťahovala a ktorý bol, zásadným spôsobom zákonom č. 214/2019 Z.z. zmenený, je trestom neprimerane prísny. Teda inak povedané, podľa názoru odvolacieho súdu s odkazom na vyššie vyargumentované, je uložený trest vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov (s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona) trestom neprimeraným.

Odvolací súd pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného I. D., jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade pri prevahe poľahčujúcich okolností nad ustálenou jednou priťažujúcou okolnosťou, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Prihliadnuc na vyššie uvedené, berúc do úvahy skutočnosť, že v osobe obžalovaného I. D. sa jedná o 17 krát súdne trestaného, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, pričom ostatný raz bol odsúdený práve rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/203/2016, právoplatným 24.11.2017 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona (kvalifikovaná skutková podstata -vlámaním) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ktorý trest v súčasnosti vykonáva (koniec výkonu trestu je určený na 20.11.2022).

Krajský súd, na podklade odvolania obžalovaného I. Végha pristúpil k zmene rozsudku vo výroku o treste v prospech obžalovaného ukladajúc trest bez použitia § 38 ods. 5 Trestného zákona a zohľadniac všetky vyššie rozvedené skutočnosti, tomuto uložil trest odňatia slobody vo výmere tri roky, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Trestného

zákona), pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, je trestom, ktorý zodpovedá nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatelov, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovení § 34 ods. 4, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona. Uložený trest je trestom predovšetkým primeraným, spravodlivým, zákonným a tiež takým, ktorý dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozhodol tak ako je citované vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.